

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΝΤΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΥΛΥΒΑ ¹

42.

Χαρτ. 0,23 × 0,16. Αἰῶνος XVII (φ. 256).

[Ἀκακίου Σαββαΐτου] ἀνεπίγραφος Ἑρμηνεία τοῦ Μεγάλου κανόνος Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμέτου.

Ἐν φ. 256^α χειρὶ νεωτέρῃ· 1837 ἀπριλίῳ ¹χω χρηστόφουρας γράφο διὰ ἐνθήμεσιν με κήνδηνον μέγαν ἐφήτευσά τῃ νέα φοιτητῶν καὶ με αἰξόδα μεγάλα ἀνηξῶ τὸ χαντάκι ἐκρέμισα ὄλον τὸν λόγγον ὅπου ἦταν ζὸν πάτου ἀπο τὸ καλεῶν ἀμπέλη ἐκρέμισα τοῦς παλαιοῦς ὄχτους ἔβαλα καὶ σκαμνές. . . 127 μέσα· εἰς τὸ ἀμπέλη ζὴν καραία καὶ γήροθεν ἀπὸ νέον καὶ παλεῶν ἀμπέλη ξαναφοίτευσά ἐδὸς δύο χηλιάδες κλήματα εἰς τις ἀκρῆς καὶ εἰς τὸν λόγγον καὶ ἔγνην ὄλον τὸ ἀμπέλη ἐδὸς τρεμάτα ἑπτὰ : 7 καὶ ἔγνηναι μίαν χαράν κοιρίου πλὴν καὶ με αἰξόδα ἀνητούφρητα χαντάκοι φραῖχτη ξερηζομα σκαμνές φήτοιμα σκάλοιμα τὰ ὄχτια κλάδου σκάφοιμου δηφτέροι ἐδὸς ταίλος τὰ ἔξοδα ἐδὸς γρόση 1300 χήλια τρηκάσια μόνον αὐτὸ τὸ ἀμπέλη ἀπὸ χήλιους ὄχτακοσίους τρηάντα δῆου ἐδὸς : 1837 : μόνον αὐτὸ τὸ ἀμπέλη ἔφαγαι γρόση ἐδὸς δῆου χλ. καὶ πέντακόση 2500 καὶ χορῆς . . .

Στάχους βρασίγη μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων καὶ θηλυκωτήρων, ὧν ἐξέπεσεν ἡ βύρα.

43.

Χαρτ. 0,23 × 0,15. Αἰῶνος XV (φ. 222).

Κανόνες εἰς τὸν ὄρθρον.

Κωδὶξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Τὸ φ. 1 ἐκ περγαμηνῆς ἐφ' οὗ αἱ λέξεις Θεοφάνης καὶ ἐν τῷ ὀπισθεν μερεὶ πατὰ μαρτζελοῦς μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ 8 καὶ ἐπαγάλη-

¹ Συνάχεια ἐκ τοῦ Τόμ. IB' σ. 240.

φικ τοῦ ὀνόματος μαριτζελούς μετ' ἄλλων ἰσοθιμῶν καὶ τῆς λέξεως σολ φερούσης ἀνωθεν τὴν δεξιόβλητον ἐπίτησαν.

Στάχσις νεωτάτη.

44.

Χαρτ. 0, 205 X 0, 15. Αἰῶνος XVI (φ. 328).

Μηναίον Ἰανουαρίου.

Τὰ παράφυλλα 1 καὶ 2 ἐκ κώδικος χαρτίου μεγαλειτέρου σχήματος, αἰῶνος ις', κατὰ δύο σελίδας γεγραμμένου καὶ περιέχοντος τροπάρικα. Ἐν τῇ φφ αὐτοῦ δοκίμια κωνδουλίου διαφόρων χειρῶν, ἐν αἷς καὶ τὰ χρονικά σημειώματα τάδε: α') ετοῦς ζεθ' εἶνε ἀκρηβια εἶνε σια ασ̄ ο̄ σιμ' ασ̄ μ̄ το . . . εἶχε ο̄ μέγας αῡ αμαχ̄ με̄ τὸν σολτάν παγιαζη. β') ετοῦς ζοῦ ἐν μὴν γενάρηοῦ ιε̄ ἐκιμιθη ο̄ δημακός του π̄ γ') εχει τὸ βιβλιω ασ̄ π̄. δ') ετοῦς ζοῦ ἐμ̄ ὁ διμακός του π̄ γενάρηοῦ ιε̄ ἡμερα παρῶσκειη πειτρος απρηληου ιη̄ κειριακι του θομα· ε') ζε̄ απεθανεν ὁ μαστρογ̄ γεναριου ιγ̄ ἡμερα δ. Ἐν τῇ κάτω φφ τοῦ φ. 327^β τάδε: τὸ παρο βιβλίον ἡγουν το μινεον ἐπροσιλόθι εις μοναστήριον το επονομαζόμενον Πέτρα παρα του εν ιρομονάχοις κυρ χριστοφορου. Ἐν τῇ φφ τοῦ φ. 328^α ἄλλη χειρὶ + ετοῦς ζεθ' εγραψεν ο̄ αλητζελεπής τον ιωαννινόν τὸ φλαμουρο· καὶ κατάλησεν τὸν κοσμον.

Στάχσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης ἐφθαρμένης.

45.

Χαρτ. 0, 20 X 0, 14. Αἰῶνος XVIII (φ. 348).

«Εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον τῆς θεολογίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ παραφράσεις τε καὶ ζητήματα ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου Βλάχου καθηγουμένου τοῦ Κρητὸς τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ταπεινοῦ κήρυκος».

* Ἀρχεται ἀπὸ φ. 9^α. Ἐν φ. 3^α—8^α Πίναξ τῶν ζητημάτων καὶ κεφαλαίων. Τὸ φ. 8^β ἀγραφον.

Τὰ παράφυλλα 1 καὶ 2 ἀποτελοῦνται ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Γ. Φωτοπούλου (Φωτάκου) πρὸς τινὰ ἀρχιερέα περὶ τινος «καπατὰν Γιάννη». Ὁπισθεν αὐτῆς ἄλλη χειρὶ κατάλογος λακωνικῶν ὁπλαρχηγῶν. Τὸ δ' ἐν τέλει παράφυλλον 348 ἄλλοθεν εἰλημμένον περιέχει «Ἄρθρον συμπληρωτικὸν μυστικῶν συνθήκης τῶν μεγάλων δυνάμεων περὶ Ἑλλήνων».

Ἐν τῇ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τῇ συνεσταχωμένῃ τῇ περιβλήματι μεταξὺ ἄλ-

λων τωνων τάδε· κύρ πεβλά (;) σάς ἀσπάζομαι. Καλαμάτα: τῆ 6: ἀπριλίου 1826.
Στάχως διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτωπωματων.

46.

Χαρτ. 0,24 X 0,173. Αἰῶνος XVIII (φ. 313).

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Κορυθαλέως τοῦ Ἀθηναίου εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία, ὑπομνήματα».

Ἐν τέλει· Τέλος τῆς περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς παρουσίας πραγματείας. Ὡς περ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα, | καὶ οἱ θαλαττεύοντες ἰδεῖν λιμένα, | καὶ οἱ πραγματεύοντες ἰδεῖν τὸ κέρδος, | καὶ οἱ ἀλγοῦντες ἰδεῖν τὴν θεραπείαν, | οὗτοι καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βιβλίον τέλος: Ἐτεὶ ^π ^ω αψμς: ὀκτωβρίου λ' : ^π ^η ε εἴληψε πέρας.

Ἐν φ. 806^β πλῆγως ἐν τῇ φφ' Τῆ 5η Ἰανουαρίου τῷ 1876^ω Ἐνεχειρίσθη μοι παρὰ τοῦ Πανοσιωτάτου Καθηγουμένου Πέτρας Κυρίου Καλλινίκου μελέτης ἔνεκα. Α. Βαϊρακίδης Ἡπειρώτης.

Στάχως διὰ βύρσης μεθ' ἀπλῶν ἐπιτωπωματων.

47.

Χαρτ. 0,348 X 0, 0,230. Αἰῶνος XIX (φ. 88).

1 (φ. 1^α). «Ἀσπισ ὀρθοδοξίας ἢ ἀπολογία καὶ ἔλεγχος πρὸς τοὺς διασύροντας τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν αἰρετικούς φρονεῖν ἐν ταῖς περὶ θεοῦ καὶ τῶν θείων ὡς κακοφρονοσιν. Οὗτοι αὐτοὶ οἱ Καλουτοὶ δηλονότι· συντεθεῖσα παρὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις τοπικῆς συνόδου ἐπὶ Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων».

Μετὰ τῶν ἐν τέλει (φ. 68^α) ἐπιλογον· Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ α.χ.ο.βφ μηνὶ Μαρτίῳ 15^η ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ φ. 68^β ἀντίγραφον τῆς μονοκονδυλικῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δοσιθέου. Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων, ἡγουμένων καὶ ἱερέων.

Ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 48, 18.

2 (φ. 67^α). Γαλλιστὶ συντεταγμένη διαβεβαίωσις περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Δοσιθέου κατὰ τῶν Λουθηρανῶν καὶ Καλδινιστῶν καὶ ἐπικύρωσις διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Γάλλου παρὰ τῇ ἰθυμανικῇ Πύλῃ πρεσβευτοῦ Charles Francois Olier de Nointel καὶ τοῦ πρώτου γραμματέως.

3 (φ. 69^α). «Τόμος συνοδικὸς Α'».

Ἐκθεσις τῶν μυστηρίων τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας. Ἀρχ. Διονύσιος ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πα-

τριαρχῆς. Τέλ. Γέγραπται ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτει α.χ.α.β' φ' μηνί Ἰανουαρίῳ ἰνδικτικῆς ἐτῆς (γραπτέον 1776).

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ Διονυσίου Κωνσταντινουπόλεως, ἄλλων τινῶν πρώην πκ-τριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ διαφόρων ἐπισκόπων. Μετὰ δὲ ταῦτα (φ. 76^α) Συντετέθη τὸ παρὸν καὶ ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· ὃ καὶ κατεστρώθη ἀπαράλλακτως ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

4 (φ. 177^α). «Τόμος συνοδικὸς Β'».

Ἐκθέσις τῶν μυστηρίων τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας. Ἀρχ. Καλλίνικος ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριαρχῆς. Τέλ. Κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ νέφ κώδικι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας α.χ. γ.αθ.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ Καλλινίκου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Δουαθέου Ἱεροσολόμων καὶ ἄλλων. Ἐν δὲ φ. 82^α ἀντίγραφον τῆς μονοκονδυλικῆς ὑπογραφῆς πατριαρχοῦ Ἱερεμίου Γ', εἶτα δὲ ταῦτα Ἱερεμίας ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριαρχῆς ἰδίᾳ χειρὶ βεβαιῶσι ὅτι ὁ παρὼν Ἱεροσολυμιτικὸς τόμος ὁ καὶ ἐπιγραφόμενος Ἀσσίς ὀρθοδοξίας, οὗ ἡ ἀρχὴ καιρὸς τοῦ λαλεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ σιγᾶν, τὸ δὲ τέλος Ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα, καὶ τὰ ἐξῆς ὅπερ ἐπίλογός ἐστι τοῦ αὐτοῦ τόμου καὶ αἱ δύο γεγνησὶαι ἐκθέσεις τῶν μυστηρίων τῆς ἡμετέρας ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἡ μὲν ἐπὶ Διονυσίου Πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἥς ἡ ἀρχὴ Οὐκ ἀνάξιον εὐαγγελικῆς πολιτείας, τὸ δὲ τέλος, Ὅπως μὴ ἔχη ἀμφισβητεῖν τοῦ λοικοῦ περὶ τῶν τοιούτων, μήτε διασαλευέσθαι πως ὑπὸ τῶν καθ' ἡμῶν καὶ ἀλλότρια ἐπιφημιζεῖν βουλομένων. Ἡ δὲ ἐπὶ Καλλινίκου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἥς ἡ ἀρχὴ Ἀπλοῦς ὁ λόγος ἔφν τῆς ἀληθείας· τὸ δὲ τέλος Κατεστρώθη ἐν τῷ ἱερῷ νέφ κώδικι τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἰσα ἐστὶ καὶ ἀπαράλλακτα τῶν καθολικῶν πρωτοτύπων, καὶ οὕτως ἀνέκαθεν ἐφρόνησε· καὶ φρονεῖ ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ ἀποστολικὴ καὶ καθολικὴ ἀνατολικὴ ἐκκλησία. Ἔπονται ταῦτα· Κύριλλος ἐλέφ θεοῦ πατριαρχῆς ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαίνεται καὶ προσμαρτυρεῖ ὅτι τὰ ἐν τῷ παρόντι γραφέντα ἴσα ὑπάρχει ἀπαράλλακτα δίχα τινὸς ἀμφιβολίας τῶν πρωτοτύπων. Σαμουὴλ ἐλέφ θεοῦ πάπας καὶ πατριαρχῆς τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας καὶ κριτῆς τῆς οἰκουμένης. Ὁμοφώνως συναποφαίνεται καὶ ἰδίᾳ χειρὶ συνεπιβεβαίωσι καὶ συνεπικυροῖ προσεπιμαρτυρούμενος τοῖς ἐνταῦθα. Ἀρχιεπίσκοπος πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχιιδῶν Ἰωάσαφ προσμαρτύρεται καὶ συνεπιβεβαίωσι. Χρύσανθος ἐλέφ θεοῦ Πατριαρχῆς τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης. Τὰ παρόντα ἴσα ἀντιβαλὼν τοῖς πρωτοτύποις καὶ εὐρών αὐτὰ ἐξισάζοντα κατὰ πάντα τῇ τε φράσει συνθέσει τε καὶ ἐννοίᾳ οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέγραψα καὶ εἰς ἐπικύρωσιν δι' ἡμετέρας Πατριαρχικῆς κηροβοῦ. λης, ἐν ἀργυρῷ δοχείῳ ἀποδέσμῳ περιελιγμένης καὶ κάτωθεν ἀπρωρημένης, ἐσφράγισά τε καὶ ἐβεβαίωσα. Ἐν Κωνσταντινουπόλει α.ψ.κ.α'. μηνί Ἰουνίῳ.

Ἐν φ. 82^α· Ἠγοράσθη τῷ 1888 παρὰ Ἀλ. Κολυβά ἀντὶ δρ. 40.

Κώδιξ πιθανῶς ἀντιγραφεὶς ὑπὸ Α. Βερσῆ. Ἰδε ἀρ. 48.

Στάχωςις νέξ διὰ νεστοῦ χάρτου.

48.

Χαρτ. 0,30 X 0,19. Αἰῶνος XIX (φ. 296).

1 (φ. 1^α). «**Νικολάου Διακόνου** τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας Πατριαρχικοῦ Νοταρίου, πρωτοπροέδρου τῶν Πρωτοσυγγέλων καὶ Νομοφύλακος τῆς τῶν Ῥωμαίων Βασιλείας τοῦ **Δοξαπατρῆ**. Ἐξήγησις τῶν τετραστίχων Ἰαμβικῶν παραινέσεων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου**.

Ἐν φ. 32^α. Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ τῶν Παρισίων βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀρ. 993 φυλαττομένου ἀρχαίου χειρογράφου ἀντίγραφον κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ Σωτηρίου ἔτους 1860.

Δημήτριος I. Μπερσῆς
ὁ Ἀθηναῖος
ἔγραψα καὶ ἐξεθέμην.

2 (φ. 32^β). «**Στίχοι τοῦ Σοφωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κυρίου Μεγαῆλ τοῦ Χωνιάτου**. Ἐπὶ τῇ ἀρχετύπῳ ἀνιστορίσει, τούτέστι τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν».

Ἐν τίτλῃ: † Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Μεγαῆλ.

3 (φ. 33^α). «**Βασιλείου Ἐλαχίστου Κατσαρίας Καππαδοκίας** εἰς Γρηγόριον Νύσσης».

Ἄρχ. Φίλου πιστοῦ πρὸς τὰ κάτω καὶ αἰσθητά.

4 (φ. 35^β). «**Τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου**».

Ἄρχ. Φαίνεται οὗτος ὁ λόγος πρὸ τοῦ μεγάλου ἀπολογητικοῦ εἰρημένος αὐτοῦ.

5 (φ. 38^β). «**Τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου**».

Ἄρχ. Τὸν σκοπὸν καὶ ταύτης τῆς ἐπιστολῆς τὸ προσίμιον σαφῶς διδάσκει.

Ἐν φ. 39^β. Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Αὐτοκρατ. τῶν Παρισίων Βιβλιοθήκῃ φυλαττομένου ἀρχαίου ἐν μεμβράνῃ χειρογράφου ὑπ' ἀρ. 578 ἀντίγραφον κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1860.

Δημήτριος I. Μπερσῆς
ὁ Ἀθηναῖος.

6 (φ. 40^α). «**Ὁμιλίᾳ περὶ τοῦ Ἀσώτου**».

7 (φ. 44^α). «**Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου**».

Μόνον ἡ ἀρχή. Ἐπὶ δὲ ταῦτα τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Θεολόγου παρέλειψα ὡς λίαν δυσαναγνώστου ὄντος τοῦ χειρογράφου. Δημ. Βερσῆς.

8 (φ. 45^α). «**Ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαβᾶτου**».

9 (φ. 50^α). Τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίας τῆς Σικελίας τοῦ ἐπίκλην Ἡεραμείως. Ὁμιλία ἐκάστης Κυριακῆς τῶν ἑβδομάδων τοῦ ἔλου χρόνου».

α' (φ. 56^α). «Κυριακῆ τῆς Ἀποκρέμ». — β' (φ. 61^β). «Κυριακῆ τῆς (ὀστω κενόν). Ἀρχ. Ἰδοὺ τὸ τῆς Τεσσαρικοστῆς στάθιον ἀδελφοί, ὑπανοίγοντες σήμερον. — γ' (φ. 67^β). «Κυριακῆ πρώτη τῶν ἁγίων νηστειῶν». — δ' (φ. 76^α). Κυριακῆ δευτέρα τῶν ἁγίων νηστειῶν. — ε' (φ. 81^α). «Κυριακῆ τρίτη τῶν νηστειῶν». — ζ' (φ. 87^β). «Κυριακῆ τετάρτη τῶν νηστειῶν». — ζ' (φ. 92^β). Κυριακῆ πέμπτη τῶν ἁγίων νηστειῶν. — η' (φ. 97^α). «Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου». — θ' (φ. 100^β). «Κυριακῆ τοῦ Πάσχα». — ι' (φ. 103^α). «Τῇ δευτέρῃ τοῦ Πάσχα». — ια' (φ. 106^α). «Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ». — ιβ' (φ. 111^α). «Κυριακῆ τῶν ἁγίων μωροφόρων».

10 (φ. 115^β). «Περὶ ἀζύμων».

Ἀρχ. Τὴν διὰ τῶν ἀζύμων θυσίαν οὐ προσδεχόμεθα.

11 (φ. 116^β). «Γνωμικά».

Ἀρχ. Ὡσπερ τὸ ἔλαιον καὶ μὴ βουλομένων ἡμερεῖ τὴν θάλασσαν.

12 (φ. 129^α). Γράμματα πρὸς αὐτοκράτορα περὶ διαφόρων ὑποθέσεων.

Ἐν τέλει (φ. 129^α). Ἀπασαι αἱ ἀνωτέρω ἐπιστολαὶ εἶναι Ἀθανασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γραφεῖσαι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον τὸν Παλαιολόγον.

13 (φ. 129^β). «Ἄσπις ὀρθοδοξίας ἢ ἀπολογία καὶ ἔλεγχος πρὸς τοὺς διασύροντας τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν αἵρετικοὺς φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων ὡς κακοφρονοῦσιν οὗτοι αὐτὸς ὡς Καλουῖνος δηλονότι, συντεθεισα παρὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις τοπικῆς συνόδου ἐπὶ Δουσιθέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων».

Ἐν τέλει. Γέγραπται ἐν τῷ πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτει αχθβ' μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ιης. Ἐπειτα ἡ ὑπογραφή Δισκουίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ πολλῶν ἄλλων ἱεραρχῶν. Ἐπὶ τούτοις δὲ τάδε. Συνετέθη τὸ παρὸν καὶ ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας δι' ὃ καὶ κατεστρώθη ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ Ἱερῷ κώδικι τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 47, 1.

14 (φ. 136^α). «Τόμος συνοδικὸς δ'».

Ἀρχ. Καλλίνικος ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Ἀπλοῦς ὁ λόγος τῆς ἀληθείας ἔφω. Μένει ἀτελής ἐν ταῖς λέξεσιν ἐν τοῖς φαινομένοις εἶδεσι τοῦ ἄρτου, ἐκπαρόντων, ὡς φαίνεται, φύλλων.

Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 47, 4.

15 (φ. 137^α). «Ἡ θεῖα λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου».

Ἐν φ. 142^α. Ἡ ἀνωτέρω λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου ἐστὶν ἡ

48.

Χαρτ. 0,30 X 0,19. Αἰῶνος XIX (φ. 296).

1 (φ. 1^α). «**Νικολάου Διακόνου** τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας Πατριαρχικοῦ Νοταρίου, πρωτοπροέδρου τῶν Πρωτοσυγγέλων καὶ Νομοφύλακος τῆς τῶν Ῥωμαίων Βασιλείας τοῦ **Δοξαπατοῦ**. Ἐξήγησις τῶν τετραστίχων Ἰαμβικῶν παραινέσεων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου**.

Ἐν φ. 32^α. Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ τῶν Παρισίων βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀρ. 993 φυλαττομένου ἀρχαίου χειρογράφου ἀντίγραφον κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ Σατωρίου ἔτους 1860.

Δημήτριος I. Μπερσῆς
ὁ Ἀθηναῖος
ἔγραψα καὶ ἐξεθέμην.

2 (φ. 32^β). «**Στίχοι τοῦ Σοφωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κυρίου Μιχαήλ τοῦ Χωνιάτου**. Ἐπὶ τῇ ἀρχετύπῳ ἀνιστορίσει, τουτέστι τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν».

Ἐν τέλει † Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Μιχαήλ.

3 (φ. 33^α). «**Βασιλείου Ἐλαχίστου Καισαρίας Καππαδοκίας εἰς Γρηγόριον Νύσσης**».

Ἄρχ. Φίλου πιστοῦ πρὸς τὰ κάτω καὶ αἰσθητά.

4 (φ. 35^β). «**Τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου**».

Ἄρχ. Φαίνεται οὗτος ὁ λόγος πρὸ τοῦ μεγάλου ἀπολογητικοῦ εἰρημένος αὐτοῦ.

5 (φ. 38^β). «**Τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου**».

Ἄρχ. Τὸν σκοπὸν καὶ ταύτης τῆς ἐπιστολῆς τὸ προοίμιον σαφῶς διδάσκει.

Ἐν φ. 39^β. Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Αὐτοκρατ. τῶν Παρισίων Βιβλιοθήκῃ φυλαττομένου ἀρχαίου ἐν μεμβράνῃ χειρογράφου ὑπ' ἀρ. 573 ἀντίγραφον κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1860.

Δημήτριος I. Μπερσῆς
ὁ Ἀθηναῖος.

6 (φ. 40^α). «**Ὁμιλίᾳ περὶ τοῦ Ἀσώτου**».

7 (φ. 44^α). «**Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου**».

Μόνον ἡ ἀρχή. Εἶτα δὲ ταῦτα· Τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Θεολόγου παρέλειψα ὡς λίαν δυσαναγνώστου ὄντος τοῦ χειρογράφου. Δημ. Βερσῆς.

8 (φ. 45^α). «**Ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου**».

9 (φ. 50^α). Τοῦ σοφωτάτου καὶ βίτορικωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰαυρομενίας τῆς Σικελίας τοῦ ἐπίκλην Ἐκκαρμεύως. «Ὁμιλῖαι ἐκάστης Κυριακῆς τῶν ἑβδομάδων τοῦ ἔλου χρόνου».

α' (φ. 56^α). «Κυριακὴ τῆς Ἀποκρίου». — β' (φ. 61^β). «Κυριακὴ τῆς (οὗτω κανόν). Ἄρχ. Ἰδοὺ τὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς στάθιον ἀδελφοί, ὑπαισίζοντες σήμερον. — γ' (φ. 67^β). «Κυριακὴ πρώτη τῶν ἁγίων νηστειῶν». — δ' (φ. 76^α). Κυριακὴ δευτέρα τῶν ἁγίων νηστειῶν». — ε' (φ. 81^α). «Κυριακὴ τρίτη τῶν νηστειῶν». — ζ' (φ. 87^β). «Κυριακὴ τετάρτη τῶν νηστειῶν». — η' (φ. 92^β). Κυριακὴ πέμπτη τῶν ἁγίων νηστειῶν». — θ' (φ. 97^α). «Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου». — θ' (φ. 100^β). «Κυριακὴ τοῦ Πάσχα». — ι' (φ. 103^α). «Τῇ δευτέρᾳ τοῦ Πάσχα». — ια' (φ. 106^α). «Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ». — ιβ' (φ. 111^α). «Κυριακὴ τῶν ἁγίων μεροφόρων».

10 (φ. 115^β). «Περὶ ἀζύμων».

Ἄρχ. Τὴν διὰ τῶν ἀζύμων θυσίαν οὐ προςδεχόμεθα.

11 (φ. 116^β). «Γνωμικά».

Ἄρχ. Ὡςπερ τὸ ἔλαιον καὶ μὴ βουλομένων ἡμερεῖ τὴν θάλασσαν.

12 (φ. 129^α). Γράμματα πρὸς αὐτοκράτορα περὶ διαφόρων ὑποθέσεων.

Ἐν τέλει (φ. 129^α). Ἄπασαι αἱ ἀνωτέρω ἐπιστολαὶ εἶναι Ἀθανασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως γραφεῖσαι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον τὸν Παλαιολόγον.

13 (φ. 129^β). «Ἀσπίς ὀρθοδοξίας ἢ ἀπολογία καὶ ἔλεγχος πρὸς τοὺς διασύροντας τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν αἰρετικοὺς φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων ὡς κακοφρονοῦσιν οὗτοι αὐτὸς ὡς Καλουίνος δηλονότι, συντεθεῖσα παρὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις τοπικῆς συνόδου ἐπὶ Δοσιθέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων».

Ἐν τέλει. Γέγραπται ἐν τῷ πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτει αχρβ' μηνὶ Ἰανουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος ιης. Ἐπατι ἡ υπογραφή Διονυσίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ πολλῶν ἄλλων ἱεραρχῶν. Ἐπὶ τούτοις δὲ τάδε. Συνετέθη τὸ παρὸν καὶ ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ μεγάλου ἡγήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας δι' ὃ καὶ κατεστρώθη ἀπαράλλάκτως ἐν τῷ Ἱερῷ κώδικι τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 47, 1.

14 (φ. 136^α). «Τόμος συνοδικὸς δ'».

Ἄρχ. Καλλίνικος ἐλέφθε Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, Ἀκλοῦς ὁ λόγος τῆς ἀληθείας ἔφυ. Μένει ἀτελὲς ἐν ταῖς λέξεσιν ἐν τοῖς φαινομένοις εἶδει τοῦ ἄρτου, ἐκπεσόντων, ὡς φαίνεται, φύλλων.

Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 47, 4.

15 (φ. 137^α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου».

Ἐν φ. 142^α. Ἡ ἀνωτέρω λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου ἐστὶν ἡ

παρά τῇ Δυτικῇ ἐκκλησίᾳ ἐν χρήσει. Ἐκ τῆς Λατινίδος εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταφρασθεῖσα φωνήν. Ἐπιταί βιογραφίη τοῦ ἁγίου. Μπερσῆ διεξεσμένη.

16 (φ. 143^α). «**Μαξίμου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως** Ἐκθεσις περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως κατὰ Λατίνων περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἐν τέλει (φ. 147^β). Ἀνεγγραφὴ ὡς εὔρον ἐν τινι ἀρχαίῳ χειρογράφῳ. Δημ. Μπερσῆς.

17 (φ. 153^α). «Περὶ Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Μητροπόλεων τῆς Ἀνατολῆς».

18 (φ. 156^β). «**Κυρίλλου Ἱεροσολύμων** περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου».

19 (φ. 157^α). «Κατὰ Λατίνων» πόθεν ἐκπορεύεται τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

20 (φ. 161^α). [**Καλλίστου Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου**] «Περὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἄρχ. Ἀρχιεπίσκοπος πρώτιστα ἐν πόλει μέγας.

Ἐν φ. 162^α - 163^α ἐν δευτέρῃ στήλῃ ἀνεγγραφὴ τῶν πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας.

21 (φ. 163^β). «Περὶ τῆς τετραμόρφου ὀκτασίας ἣν εἶδεν Ἰεζεκιήλ».

22 (φ. 165^α). Τροπάρια.

23 (φ. 166^α). «**Ἰωάννου κληρικοῦ καὶ κουβουκλησίου τοῦ Ἰακωβινοῦ** εἰς τὴν ἄλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης».

Ἐν φ. 215^β. Τέλος τῆς ἀξιωματικῆς ἱστορίας παρὰ Ἰωάννου τοῦ Καμινιάτου, καὶ Κουβουκλησίου τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἣν καὶ ὀφείλει πᾶς τις, μάλιστα δὲ Θεσσαλονικεὺς, ἐπιστατικῶς τε καὶ νομικῶς διελεθεῖν, ὡς πάνυ οὖσαν, τό γε εἰς ψυχικὴν ἥκον ὀφέλιαν ἀρίστην τε καὶ λυσιτελεστάτην. Ἐγγραφή Μαρτίου ἰγ' ἔτος ξιϛ' Ἰνδικτιῶνος ιδης. Τέλος 486 Sup[plement Παρισίων] Δημ. I. Μπερσῆς.

24 (φ. 215^β). «Παλαινετικὸν πρὸς νέον».

Ἄρχ. Θεὸν φοβοῦ πᾶς τις καὶ τὸ κακὸν αἰσχύνου. Ἐν τέλει Δ. Μπερσῆς.

25 (φ. 215^β). «Ἐρμηνεῖα τῶν τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου Μακαρισμῶν».

Ἐν τέλει (φ. 219^β) Δημ. Μπερσῆς ἔγραφε 1860.

26 (φ. 221^α). «Τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου **Ἰωάννου τοῦ Ἰακωβινοῦ** τοῦ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθέντος **Ἰωάσαφ μοναχοῦ** ἀντιβήτικα κατὰ τοῦ μοναχοῦ Ἰσαάκ τοῦ Ἀργυροῦ, ἀντιλέγοντος καὶ βλασφημοῦτος κατὰ

τοῦ ἐν τῷ θαλασσίῳ λάμπαντος φωτός ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κτίσμα τοῦτο καλοῦντος».

Ἐν τέλει (φ. 294^α)· Τὸ παρὸν πῆρας εἴληφε τὴν 12ην Ἰουνίου 1860 ἡμέραν σάββατον ἐν Παρισίοις διὰ χειρὸς Δ. Ι. Μπεροσῆ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐν φ. 294^α - 296^α Πίναξ τῶν περιχομένων. Ἐν δὲ φ. 296^β· Ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πατράκη Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Βεροσῆς.— Ἰανουαρίου 10. 1867 παρέλαβον τὴν ἡγουμενίαν τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Ἰετρούκη δι' ἐκλογῆς τῶν πατέρων τῆς αὐτῆς μονῆς. Καὶ κητώτερῳ 1900. Ἠγοράσθη παρὰ Ἀλεξίου Κολουβά ἀντὶ δρ. 75 ἀπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Βεροσῆ.

Κοσμεῖται ὑπὸ τριῶν ἐπιτίτλων ἐγχρώμων, δεκατεσσάρων κοσμημάτων καὶ μιᾶς ἐγχρώμου εἰκόνας ἐν φ. 48^β.

Τὰ φ. 49, 142^β, 148^α - 152^β, 165^β, 215^α, 220^α, 296 ἀγραφα.

Στάχως νεωτάτη.

49.

Χαρτ. 0, 166 × 0, 110. Αἰῶνος XVIII (φ. 92).

1 (φ. 1^α). «Ἐκθεσις τοῦ ἀδελφοῦ Ἠρικάρδου, τοῦ ἐκ τῆς τάξεως τῶν πρεδικοτόρων, κατὰ τοῦ νόμου τῶν Σαβρακηγῶν».

Ἐν τέλει· «Τοῦ μετγλωττίσαντος σοφωτάτου ἀμηπτορίου τοῦ Κυνδῶνα, ἀπλοῦν τοῦτο ὑπὲρ τοῦ συγγράμματος ἐγκώμιον».

2 (φ. 62^α). «Τοῦ σοφωτάτου Βρυεννίου Μοναχοῦ, Μετάτινος Ἰσμαηλίτου διάλεξις».

Ἐν τέλει (φ. 79^α)· 1750 Ἰανουαρίου: 13 ἔλαβε τέλος. Ἐγράφη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς Χριστοῦδια. Οἱ ἀναγινώσκοντες, συγγνώμην δῶτε τῶν πολλῶν σφαλμάτων μου.

3 (φ. 79^β). «Ἐκ τῆς βίβλου Ὀρθόδοξος ὁμολογία πίστεως».

Προτάσσεται πρόλογος Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ἐν τέλει· ἀχῆ^α: ἐν μηνί Ἰαννουαρίου· ἀπὸ Ἀνδριανουπόλεως.

Τὰ φ. 1 - 5, 85 - 92 ἀγραφα. Ἐν φ. 7^α κομψὸν ἐπίτιλλον ἐγχρωμον.

Στάχως διὰ βύρσης.

50.

Χαρτ. 0, 15 × 0, 05. Αἰῶνος XVI (φ. 28).

«Τοῦ δούλου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραῖμ εὐχὴ ἐξομολογητικὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν».

Στάχως νεωτάτη.

51.

Χαρτ. 0, 165 × 0, 115. Αἰῶνος XVIII (φ. 126).

1 (φ. 2^α). «**Χρυσάνθου** ταπεινοῦ μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου **Κασίμα** τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων Ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων Ποιητικῶν, καὶ διαφόρων Ποιημάτων διηρημένων εἰς δύο Βιβλία, ὧν τὸ μὲν ἐστὶ Μετρικόν, τὸ δὲ Ποιηματικόν κατὰ Πεῦσιν καὶ Ἀπόκρισιν Διδασκάλου καὶ Μαθητοῦ».

2 (φ. 62^α). «Ἐπίτομος εἰδησις περὶ μέτρων τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου **Χρυσάνθου**».

Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 ἄλλη χειρὶ.

Ἐν φ. 1^α. Α. Μ. Οἰκονόμος Μακεδῶν τῇ 17ῃ Ὀκτωβρίου 1887 καὶ σφραγὶς τουργικῆ. Ἐν δὲ φ. 126β· Τὸ χειρόγραφον μοὶ ἐπολήθη παρὰ Ἡπειρώτου. Τῇ 16ῃ Νοεμβρίου 1912 Ἀλέξιος Κολουβάς.

Ὁ κώδιξ εἶχε καὶ ἀρχαίαν ἀρίθμησιν κατὰ σελίδας μέχρι σελίδος 260. Μετὰ τὸ φ. 126 πάντα φύλλα ἄγραφα.

Στάχσις βυραίνη ἀπλή.

52.

Χαρτ. 0, 16 × 0, 107. Αἰῶνος XIX (φ. 42).

1 (φ. 2^α). «Πρωγνοστικόν ἐκ τῆς σελήνης πότε γηνετε ἄνεμος καὶ βραχή».

2 (φ. 24^α). «Ἐν ετη 1821 Μαρτίου 17 αὐτῆ ἡ πιστολη ἐστάλθη οὐρανοθεν ἐκ χιρὸς θεοῦ εἰς μετανια καὶ ἐπιστρεψῆ τον αμαρτολόν».

3 (φ. 34^α). «Προσευχὴ πρὸ τῆς Ἰερὰς μεταλήψεως».

Ἐκαστον τῶν τριῶν περιεχομένων δι' ἄλλης χειρὸς, ὧν ἡ τρίτη ὀρθογραφωτέρα καὶ κανονικωτέρα τῶν ἄλλων.

Τὰ φ. 22β, 23; 36β - 42 ἀρχῆθεν ἄγραφα, εἰς ὧν τινα παρενεγράφησαν λογαριασμοὶ καὶ δοκίμια κονδυλίου. Ἐν φ. 40β· Καὶ τότε σὺν τοῖς ἐμοῦ Βιβλιοθήκης εἶοικε κτήμα ὅστις δ' ἂν ἀφαιρέσῃ μέγιστον ἔχει κρῖμα.

53.

Χαρτ. 0, 152 × 0, 11. Αἰῶνος XVI (φ. 55).

«Ἀκολουθίαι τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν Σεπτεμβρίου—Ἰανουαρίου.

Στάχσις νεωτάτη.

54.

Χαρτ. 0,19 X 0,132. Αἰῶνος XIX (φ. 91).

Ἐλληνικῆς γραμματικῆς Μέρος Γ'. Συντακτικόν.

Τὰ φ. 6β, 74β-89β ἄγραφα. Ἐν ἀρχῇ τέσσαρα ἄγραφα φύλλα μὴ συντηρηθῆναι.

Στάχως διὰ κειμένου χάρτου.

55.

Χαρτ. 0,20 X 0,127. Αἰῶνος XIX (φ. 46).

Γεωγραφία.

Ἐκάστης χώρας προηγείται ἄνω ἐντός στρογγύλου θορακοῦ εἰκὼν κατοίκου φέροντες τὴν ἐπιχώριον ἐνδομασίαν, γεγραμμένη διὰ γραφίδος.

Ἐν τῷ ἀγράφῳ φ. 1β ἡ ἐπιγραφή *Abregé de Géographie en Tablettes très utile à la jeunesse.*

Ὁ κώδιξ οὗτος εἶνε ἀξιόλογος διὰ τὰ μετὰ τὴν Γεωγραφίαν παραγγεγραμμένα ἐν τοῖς ἀρχῆθεν μείνουσι κενοῖς φύλλοις 27β-46α, ὧν ἐπι μένουσιν ἄγραφα τὰ φ. 27β-29α, 30α-32β. Εἶνε δὲ τὰ παρέγγραπτα ταῦτα α') Ποιήματα ἰταλικά, γαλλικά καὶ γερμανικά, ὧν μετὰξὺ ἐν φ. 34α-35β μακρὸν γαλλικὸν ποίημα ἐπιγραφόμενον *Campagne de Morée* β') ἐν φ. 39α-β τὰ ὀνόματα τῶν ζωδίων μετὰ λόγου περὶ αὐτῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ γ') ἐν φ. 40α-β *Discours de l'Amiral Miaulis*. δ') ἐν φ. 40β-42α *Lettre de son Excellence le Comte Capodistrias Président de la Grèce au lieutenant général Marquis Maison, remise entre ses mains, par l'Amiral Miaulis. Egine le 31 J. 1829.* ε') ἐν φ. 42β-44α *Réponse du lieutenant général Maison à la lettre ci dessus du Président de la Grèce.* ζ') ἐν φ. 44β *Enigme* φέρον ἐν τέλει *Poème de Pierre Francols Chenaud l'Auteur.* ζ') ἐν φ. 44β-45β *Phrases Françaises.* η') Τὰ ἐξῆς ἐπιγράμματα

1 (φ. 36β)

Ἔμοι ἐγὼ ἦβης καὶ γήρατος οὐλομένοιο

Τοῦ μὲν ἐρχομένου τῆς δ' ἀπονισσομένης.

Ἰδὲ Θεόγνιδος στ. 528.

2 (φ. 38α)

Ἐπιτύμβιον

Εἰς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει

Στέφανον Δούγκαν.

3 (φ. 38β)

Ἐτερον εἰς τὸν αὐτὸν.

Τίχτε με, ὃ ξένη, θάμβος σ' ἔλεν ἀθροῦντα με σῆμα
Δούγκα τοῦ Στεφάνου φωτὸς ἐπισταμένου

Ε. Μ. Δ. της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Ἦρα σὺ δε φρονέεις τὸν φιλόσοφον μ' ἐνικεύθειν
 Μὴ σὺ γ' ὦ γὰρ, οὐ τὸν ἔχω κατέχων
 Οὐ τ' ἄρ' ἐμοὶ κράτος οἱ περὺκασσι μὴ κρατέεσθαι
 Τοὺς κρατέειν δέδοται, οὐδ' ὁ θανὼν ἔθανε
 Ἄλλ' αὐτὸς τε πέπασσ' ἀχέων, Μοισᾶν προπόλοισ τε κέλευε
 Ἦκ' αὐτοσοφίη γὰρ γῆθ' ἐπὶ Στέφανον
 Ἄτραπὸν ὄφρ' Ἑλικῶνος εἰς κραπίδεςσι λήθνας
 Τετράτοι ἐξοπίσω ληψόμενος στέφανον.

4 (φ. 38^β)

Νικόλαος Νέγρης ἦσεν ἄεισμα τότε
 Καλλιόπης ἱκρί' ἄρτι διδασκόμενος.

Ταῦτα διεγγραμμένα κάτωθεν τοῦ ἑπ' ἀρ. 8 ἐπιγγραμματος.

5 (φ. 44^α)

Εἰς τὴν Ἐκλαμπροκάτην Ἠγεμονίδα
 Εὐφροσύνην Καλλιμάχη,
 Στεῖο θοὸν νόον ἠδὲ φῆν γλυκομελιχον ἐν δὲ
 Ἦθος μαρμαίρον, σώφρονά τ' ἀγλαίην
 Ἄφρογενεῖς δῶρ' ἐρατὰ γλαυκᾶς τε Ἀθάνας
 -Κόσμησεν σ' ἱερὸς θ' οἷς ἦα χορὸς Χαρίτων
 ὧς ποθὶ Μουσαίων δράκεν ἐννεάριθμος δμιλος
 Δὴν ἀνεφ' ἦσαν, θυμὸν ἀμυσσόμεναι.
 Καίρῳ μοι, ἱεὲ ἄνερ, σοφίηφιν ὑκείροχε πάση,
 Ἐξοχα μὴν φυσικῇ ἠδὲ μαθηματικῇ,
 Τίττε παθὼν μέγα κῆδος Ἀχαιῶν ἐνθάδε κείσαι
 Ὀκρυβέντι λίθῳ ἀμφικιεζόμενος
 Χώρη ἐνὶ Σκυθίῃ ἐκάς Ἄργεος Ἰστροβότοιο·
 Ἦρα ἀναγκαίη καὶ σὲ δάμασσε τύχη
 Ὡ πόποι, ἦ μάλ' εἰκόσ ἀχος δάφθ' υἱας Ἀχαιῶν.
 Ὀκκότε γὰρ σοφὰ τῶν χεῖλεα καμμέμυκε
 Τίς κέν ἐπιστημάτων σφιν ὅ ἐτι δόγματα κρυπτά
 Ἄρμιον ἀμπτύξας μᾶλλον ἰδὲ τρανέειν
 Ἄ. Ἄ. θάνατε βάσκαν' ὄκου Στεφανοῖό γε Δούγκα
 Ἠφείδησας πῶς κεν πεφιδοῖ' ἐτέρου;
 Οὐνεκεν εὐχους οὐ ἦα θεοῖς τεὰ κάλλε' ὀπάξει·
 Καρπολίμως δέ τ' ἔβαν, Νικόλαον Λογάδην
 Ἑλλάδος εὐχος καὶ μὲν γονάσαντο ἅπασαι
 Ἀυσάμεναι πλοκάμους σῆς χάριν εὐμαθίης
 Ἀὐτὰρ ὁ φῆ ἱκελος Φοῖβῳ θαρσεῖτε φίλαι μοι
 Καὶ πόρην ἠνὶ φίλοις ἰσοφαριζέμεναι.
 Νικόλαεως τάδε σοὶ Κουκαύλης κάλλημ' ἄχρησεν
 Κῆρυξ ὧν ἀρετῶν λῶσια τέ σοὶ φρονέων.

Ἐν φ. 1^α μεταξύ διεγέρων δοκιμῶν κονδυλίου διὰ γοτθικῶν στοιχείων Nicoliaus Negris καὶ Marie Negris.

Στάχσις βυρσίνη.

56.

Χαρτ. 0,205 X 0,16. Αἰῶνος XIX (φ. 32).

«Προφητεία τοῦ μακαρίτου Ἱερομονάχου Ἀγαθαγγέλου, τῆς μοναχικῆς πολιτείας τοῦ μεγάλου Βασιλείου, γεννηθεῖσα ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Νικελίας ἐν ἔτει τῆς ἀπολυτρώσεως ἡμῶν ασοθ'. καθὼς αὐτῷ ἐκ θεοῦ ἀπεκαλύφθη ἥτις μετὰ ταῦτα ἐν Μεδιολάνῳ ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει ἐδόθη εἰς φῶς παρὰ τοῦ ἀδελφιμωτάτου πατρὸς καὶ Ἱερομονάχου τῆς τοῦ Ἁγίου Βενεδίκτου τάξεως, Ἰακώβου τοῦ Παλατιῶτου, ὅν ὁ ἐρμηνευθεῖσα, ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου εἰς περὶ τὴν φράσιν παρὰ τοῦ πνευματώτατου ταπεινοῦ ἀρχιμνδρίτου ἦτοι γεωρεπισκόπου, Πολυζινηῆς καὶ Βαρδαρῶν ναυμῆν καὶ τῆς ἐν Λειψία ἑρθεοδόξων ἐκκλησίας ὑπόπτου καὶ συνηγόρου Θεοκλείτου τοῦ καὶ Πολυεῖτου. 1823».

Ἐν φ. 32^α. Τὸ παρὸν ἐγράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Ἰωάννου Γεωργίου Τρικκεριώτου, ἐν τῷ ^φμογγῆ ἔτει ἐν Ὁδησσῷ τῆς Ῥωσσίας ὅπερ ἐστὶν ἀπαράλλακτον τοῦ τύπου.

Στάχσις διὰ καστοῦ χάρτου.

(Ἐπιτετι συνάχεια)